

תת"ע 11275/03/19 - מדינת ישראל נגד חיים ברודז'יק חיים ברודז'יק

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 11275-03-19 מדינת ישראל נ' חיים ברודז'יק
תיק חיצוני: 34118400067

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים חיים ברודז'יק חיים ברודז'יק

החלטה

לנאשם מיוחסת עבירה של אי ציות לתמרור מכח תקנה 22 (א) בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

בעובדות כתב האישום נטען כי הנאשם לא ציית לתמרור 820 בכך שהחנה את רכבו בתוך שטח המסומן על פני הכביש בניגוד לתמרור.

בתשובתו לאישום בבית המשפט טען הנאשם כי במהלך האירוע רק עצר במקום ולא עזב את הרכב עצמו אלא נותר לעמוד לידו ובמצב זה אין המדובר בחניה ולכן אין המדובר באי ציות לתמרור 820.

מנגד טען התובע כי כפירתו של הנאשם היא בעצם הודאתו בעבירה, שכן עצם עצירת הרכב במקום שסומן כתמרור 820, שעה שהנאשם היה מחוץ לרכב, נחשבת כחניה לכל דבר בניגוד לתמרור 820.

מאחר וסברתי כי המחלוקת בין הצדדים אינה עובדתית אלא משפטית, החלטתי כי טרם ימשיכו ההליכים בתיק, תינתן החלטה של בית המשפט בטענות הצדדים שכן יש לראות בעמדת הנאשם כטענה מקדמית בהליך פלילי.

תמרור 820 מגדיר מקום האסור לחניה המסומן בצבע לבן. לשון החוק: "אסורה חניה בתוך השטח המסומן".

בסעיף 1 של תקנות התעבורה מצוייה ההגדרה למילה "חניה": "העמדת רכב לזמן כשלהו, שלא לשם העלאת אנשים או הורדתם או טעינת מטען או פריקתו מיד, בלי הפסקות, בין שיש ברכב נהג או אנשים או מטען ובין שאין".

לצורך הכרעה בשאלה האם התנהלות הנאשם עומדת בהגדרה של סעיף 1 לתקנות יש לבחון את גרסת השוטר אל מול גרסת הנאשם.

נסיבות הדו"ח כפי שצוינו על ידי השוטר: "במהלך משמרת סיור הבחנתי ברכב הנ"ל כאשר נהג הרכב היה סמוך לאוטו מסרתי לו כי אסור לחנות במקום הנ"ל התווכח איתי ואמר תרשום דו"ח תעשה מה שאתה רוצה ועזב את המקום והשאיר את הרכב בניגוד לתמרור הנ"ל הדו"ח הוצמד לשמשה הקידמית של הרכב".

לטענת הנאשם: מדובר במלבן ליד מקום עבודתו בו עוצרים ויוצאים כעניין שבשגרה, הוא עצמו עמד מחוץ לרכב כדי להסביר לבנו כיצד להגיע למיקום אחר, ואז חזר לרכב. לדבריו: "הוא סתם רשם הדבקה למרות שאני הייתי שם כדי שהדבר יחשב כחנייה למרות שלא מדובר בחנייה" (פרוטוקול מיום 28.04.19 עמוד 1 שורות 23-25).

לאחר עיון בטענות הצדדים ובחומר הראיות - מצאתי כי קיים פער בתיאור העובדות של השוטר לבין התיאור העובדתי של הנאשם. אין לבית המשפט די נתונים באשר למטרת עצירת הנאשם במקום וכן באשר לשאלה האם עזב הנאשם המקום או נשאר ליד רכבו.

במצב דברים זה, על מנת לערוך בירור עובדתי בתיק, אין מנוס אלא לנהל בתיק זה הוכחות.

בשולי קביעתי לעיל, ומאחר והמדובר בעבירת חנייה לכאורה, מתבקשת המדינה לשקול את האינטרס הציבורי שבניהול תיק זה עם עדים בבית המשפט.

ככל שתעמוד המדינה על ניהול התיק, יקצה לו בית המשפט זמן שיפוטי והתיק ייקבע להוכחות.

המדינה תודיע עמדתה לבית המשפט בכתב תוך 30 יום מהיום.

עותק יועבר לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, בהעדר הצדדים.